

Dimitrie Acea

Raiu nostru dă la sat

**Antologie de poezie
în grai bănăţean**

**Editura Marineasa
Timișoara, 2006**

© Dimitrie Acea
și Editura Marineasa

ISBN 973-631-275-5

Un rapsod al satului bănăţean

„Nici una dintre provinciile românești nu are o cultură etnografică, anonimă populară, atât de diferențiată ca Banatul,,,” afirma Lucian Blaga acum mai bine de trei pătrare de veac, iar Camil Petrescu adăuga în timpul periplului său bănăţean: „Este un lucru neîndoios că dintre toți țărani români de pretutindeni, bănăţenii sunt cei mai citați și cei mai cunoscători de carte... Țărănimea bănăţeană dă dovadă de un extraordinar simț artistic,,,”

Că așa stau lucrurile sunt dovadă atât mărturiile trecutului reprezentate de clasicii literaturii dialectale: Victor Vlad Delamarina,

Ioan Popovici Bănățeanu, Gheorghe Gârda, Tata Oancea, Aurel Novac etc., care, chiar dacă n-au fost toți condeieri țărani, s-au identificat cu spiritul acestora, cât și ale prezentului, ilustrate de cenaclurile literare dialectale din Timișoara, Caransebeș, Lugoj, Bocșa, aceasta din urmă având și un festival internațional de creație și interpretare în grai, purtând numele lui Tata Oancea și ajuns la a 27-a ediție. În acest sens este de menționat și numărul mare de volume colective sau de autor apărute după 1990.

Între aceștia se remarcă poetul Dimitrie Acea, cu nu mai puțin de cinci volume de autor (*Mă dușiam fălos la joc*, Ed. Marineasa, 2001, *Mă întorc la coasă iară*, Ed. Euro-stampa, 2002, *S-o sfăgit dulșia cu acra*, Ed. Marineasa, 2003, *La fata de măritat*, Ed. Marineasa, 2004, *Cu flori la preociasa*, Ed. Marineasa, 2004) și prezent în alte două volume colective: *Șie ne fașim, oameni buni*, împreună cu Iosif Cireșan Loga și Tiberiu Popovici, Ed. Marineasa, 2003 și *Grai și suflet – antologie a cenaclului literar „Aurel Novac,, din Bocșa*, Ed. Timpul, Reșița, 2002.

Născut la 7 martie 1941 în satul Sculea, lângă Gătaia, jud. Timiș, face studiile elementare în satul natal, gimnaziul la Gătaia și școala de mecanici agricoli la Biled, încheindu-le la Liceul Teoretic Bocșa, seral, perioadă în care era angajat la Uzina de Mașini Agricole, de unde se transferă la coope-rativa de Credit din aceeași localitate, până la pensionare.

Locuiește în comuna Doclin, satul adoptiv prin căsătorie, având un fiu și doi nepoți stabiliți în Reșița. Se dedică scrisu-lui cu o fecundă dăruire. Dar poetul Dimitrie Acea nu este doar un scriitor prolific, ci și unul care îți reține atenția încă de la debut prin viziunea artistică atotcuprinzătoare asupra satului bănățean de ieri și de azi, surprins într-o multitudine de ipostaze, opera sa poetică fiind în ultimă analiză o monografie lirică a satului, îmbogățită și aprofundată cu fiecare nou volum apărut.

Există mai întâi o coordonată rațională a acestei mono-grafii, convertită în pasteluri hibernale, estivale, autumnale ce amintesc de *Pastelurile* lui Alecsandri sau Coșbuc, dar și de „pastelurile psihologice,, ale lui Ion Pillat., însă originale, ca de exemplu: *O trecut Sântămăria, Tună-n șieri, Iar bace ploaia-n fereastră, Foșnieșce vântu-n cucurudz*.

Urmează apoi o altă coordonată, folclorică, aceasta con-ținând poezii ce evocă obiceiuri de nuntă, ca *U... iu... iu...* sau obiceiuri de peste an, ca ruga în Banat: *Ni-or vint goșci, Mulce dacini*, de Crăciun:

La nănaș, Nu dormi, La mulți ani, hora din sărbători: Mă dușiam fălos la joc, dar și altele, ca Păpăruța, Miel dă Pașci, ori obiceiuri și datini strămoșești dispărute sau pe cale de dispariție o dată cu satul patriarhal pe care-l deplânge poetul în Moșu meu, Paurili-al bănățan, Iulca, Icoana, Mama, ultima fiind un leitmotiv al fiecărui volum.

Iubirea este și ea prezentă, când idilică, precum în *Pogana*, când pătimașă, ca-n *Draga mea Mărie, dragă* sau *Dășchige-ț nană șolocatu, Poșita*.

Firește că nu putea lipsi poezia anecdoticului, fiind chiar bogat reprezentată : *În țoalili dă moarce, M-am cumpărat un Lăstun, Sălecția, Tolomacu*.

Ceea ce am putea numi coloana vertebrală sau structura de rezistență a acestei monografii lirice o reprezintă coordo-nata social-moral-politică, Dimitrie Acea dovedindu-se nu doar un bun cunoscător al satului bănățean de ieri și de azi, ci și un analist critic al involuției acestuia din ultimii cincizeci de ani, sub toate aspectele, material și moral îndeosebi. El evocă în tonalități nostalgice, amintind de lirica lui Serghei Esenin, satul patriarhal ca pe un paradis terestru de factură semănătoristă : *Raiu nostru de la sat, Foamea n-o știut-o nime, În Banat o fost așa, Mă întorc la coasă iară*, dominat de personaje pe măsură : harnice, evlavioase, morale, demne.

Acestei realități de acum patru-cinci decenii, decimată de surghiunul în Bărăgan și de colectivizarea forțată ce a determinat exodul țărănimii spre oraș, dezrădăcinând-o spre a deveni clasă muncitoare, poetul îi opune mereu o altă realitate, sumbră, a satului contemporan, depopulat, dominat de bătrâni, un sat părăginit și degradat moral-spiri-tual. Câteva titluri vorbesc de la sine : *Lumea tare s-o nrăit, Șie-ai bătrâni or adunat, Asupritorii, Colectivu care..., La azil, Dă la om până la vită, Fac șoroafe*.

Vinovați de această situație se fac politicienii parveniți, demagogi și corupți de ieri și de azi, spune poetul, dar și noi, că-i votăm : *Noi ni-s vina*.

Parcurgând volumul de față, cititorul va descoperi și alte aspecte de viață rurală actuală, criticate și criticabile, ca lenea, beția, hoția, minciuna, parazitismul etc.

Limba artistică în care sunt scrise poeziile lui Dimitrie Acea, precum se poate vedea fie și numai din înșiruirea titlurilor, este subdialectul bănățean de pustă, sub toate aspectele : fonetic, lexical

și morfo-sintactic, unui „străin”, fiindu-i necesar un glosar de specialitate pentru înțelege-rea deplină a mesajelor.

Versificația clasică dovedește ușurință prozodică, în-deosebi în poeziile cu vers scurt și monorimă, de factură populară, rare fiind asonanțele sau cazurile de nerespec-tare a ritmului și măsurii.

Avem de-a face, așadar, cu un poet matur, tot mai stăpân pe mijloacele sale de la un volum la altul și mai individualizat în peisajul poeziei dialectale bănățene, ce are deja o operă care poate fi adunată într-o antologie de autor.

Dimitrie Costa

**În memoria părinților mei,
Ioan și Elisabeta**

Motto :

„Temeiul vieții oricărui popor este limba lui.”

Nicolae Iorga

N-am visat...

Am visat c-o fost un sat
Într-o pustă năsfârșată,
Dă mult soare pârjolită,
Unge, mic și răsfățat,
Mâncam duge și cu pită.

Am visat c-o fost un râu
Străjuit de sălși bătrânie,
Într-o pustă, -n sat la minie,
Și că-n apa-i pân' la brâu
M-am scăldat și m-o fost binie.

Am visat c-am mers în zori
La cosât de fân, cu tata.
Dușiam straița și cănata
Plină ochi, de la izvor;
Coasa, furca – li-o dus tata.

N-am visat c-o fost un sat.
În Banatu meu d-atunși
Satu-o fost d-agevărat.
La fel, fânul căpițat
Șie-l dușiam în car dîn lunși.

Și-n jârădz l-am așădzat.

Icoana

Am năincia mea icoana
Unii fiecie de la sat.
Doamnie, fata asta-i mama

Aia dă m-o liegănat !

Doamnie, fata asta nu-i măi,
S-o întors dă ungi-o vint,
În țărâna firii noastre
Și-ai făcut-o prân cuvânt.

Înapoi la Cinie-n șieruri,
Doamnie, fata asta-ai loat-o
Și în bunățacea-Ț mare
Tu ai biniecuvântat-o.

Io-am rămas orfan dă mamă,
Drumu însă-m fu creat –
Dân nămrjinierea-albastră,
Tu m-ai biniecuvântat.

Am păcacie cu grămada ;
Tu ai vrut să fie-așa,
Ca să mi Ce roaje mama
Să mă ierț, cu mila Tea.

Mama carie-i în icoană,
Mama carie-n lumie nu-i
Mă astrucă cu iubirea-i
Când în patu meu mă sui.

Mă alintă să m-adoarmă,
Să nu-m sâmt durierili
Carie să frământă-n minie,
Însuș sâmțu d-a trăi.

Mânie m-o încinjie-o mână
Să mă sprijânie cu ea
Ș-acolo în șieri, la Cinie,
O probi ca să mă ia.

Prântru bani

Prântru bani în lumea asta
Precinii ajiung dușmani,
Ba șî omu cu muieria
Să păruiesc prântru bani.

Ungie-s lipsă, chinu-i mare.
Ungie-s mult, nu-i șî năroc.
Unii-s hoț dă buzunare,
Ailalți șî-n somn n-au loc,

Frica să nu-i fure alți
Mocnieșcie-n suflietu lor,
Nu să măi împacă frați,
Prântru bani să șî omor.

Nu să măi înghit niși niamuri,
Să urăsc, să dușmănesc.
Nu-i nimic măi niegru-n lumie
Cum îi suflietu-omienesc.

Pr-ai bătrâni i-urăsc copiii
Dacă n-au șie să lie dea,
S-or zuitat că prântru-a-i creșce

Or trugit, că viața-i grea.

Pră nepoț să nu-i măi vadă
Or ajiuns, tot prântru bani,
Șî-n familie d-o vriemie
Toț îs întră ei dușmani.

Precenia șî iubirea
Dusă-s ; parcă niși n-or fost.
Șî atunși mă-ntrăb : viața
Dă și-o fi ? șî cu șie rost ?

Tună-n șieri

Tună-n șieri. Sfântu Ilie
Dzâua-ș țânie, ca un sfânt.
Vin la el să să gostască
Lună, soare, stălie, vânt.

Dăspicat întruna-i șieriu
Dă lunji dârie dă lumini.
Jioacă fuljierili-n horă
Șî să sparg în țălăpini.

Valuri, valuri s-astrâng norii
Ca-ntr-o mare-nvolburată,
Revărsând puhoi dă apă
Prăstă pusta-nsătoșată.

N-o ploiat dă luni dă dzâlie,
Tot pământu s-o criepat.
Prăstă cucurudz, în țarini,
Niși roua n-o măi picat.

S-o pălit pră târș păsula,
Madzărea s-o jipișit.
Frundzâli la ai șî șiapă
Toacie s-or îngălbinit.

Șieriu parcă să sfăgieșcie
Cu pământu-al însătat.
Nu-l lasă dă tot să moară,
Dă el iar s-o îndurat.

Îi dă apă, cum nu-i gecie
Dă când ? S-o zuitat șî el.
Da-ș petrieșie Sfântu-Ilie
Șî tot șieriu ca șî el.

Varsă Sfântu stropi dân vinu
Dân bocala lui sfințată
Pră pământu mort dă săcie,
Dân el să răsară pită.

La nănaș

La nănaș, dă sărbători,
Finii merg c-o lopăciță,

Cu meşpaisuri, cu răchie
Ş-alce căce-n cotăriţă.

Acolo-s binie primiţ
Ş-ominiţ cum să cuvinie,
Că aşa îi obişeu,
Dă când şciu, în sat la minie.

Ei s-aşăd la masa pusă,
La tăiţai supţâri tăiaţ,
La sarme şî la pireu-al
Cu sos, carne şî cârnaţ.

La-mpăturata cu brândză,
La vinu-al nou dân bocală
Şî la răchia dă prunie
Care tot năcadzu-l spală.

Îş petrec câciva şiasuri
După dacina străbună
Şî să-ntorc făloş spră casă
Pră drum luminat dă lună.

Sălectia

Hârţu ronţăie-n păriece
Drum spră sobă să-ş croiască,
Că i-i foamie şî i-i săcie
Ş-ar căpta ca să-ş găscă

Șieva bun dă pus în gură
Și-o rămas zuitat pră masă –
Habar n-are că mârțanu
D-abia-l așciaptă să iasă

Dân butoara lui, să-l prindă
Cu-a lui ghiară ascuțâcie
Care prântru așa șieva
Anumit or fost făcucie

Dă la înșieputu lumii,
Că sălecția nu cred
C-o putut dân broască fașie
Mâț și hârț și lup și ied,

Cal și vacă, porc și oaie,
Câcie-s dă la înșieput,
Și pră om, pră om la urmă,
Prost și hoț și-un încredzut.

La azil

Când am fost în sat copil,
N-o știut lumia dă azil.
Bătrânii-aviau casa lor
Și-i țânia căci-un fișior,

Vrun nepot or vro nepoată,
Or altșiniva dân gloată.

Astădz să-i măi țână nu-i
Niși umbra fișiorului.

Toț crescură șî-nșcolaț
I-or lăsat acas, zuitaț.
Ei au alce dă făcut,
Nu părinți dă țanut.

D-ai bătrâni șe prângă ei
Măi au copii, nepoțai,
Să strâng în sângurătate
Că-n copii-i doar răutate.

Le iau mâncarea șî banii,
Nu le măi răspectă anii
Șî-unge-s nurori blăstămace
Când șî când îi măi șî bace.

Plâng, să roagă Domnului
Să îi ia în șieriu Lui,
Să nu-i ducă la azil
Vrun nepot, ori vrun copil.

Mulce dacini

După cum m-aduc amincie,
Dă mult tare-n sat la mine
Mulce dacini moșî noștri
Le-or țanut cum să cuvinie.

Pașcili, Crășiunu și-alcie
Sărbători ște le-are anu –
Aia când să taie porcu,
A cu mielu,-a cu ciurcanu.

Dar măi mare sărbătoare
Ca a dă Sântămărie
Prântru ai dân satu nostru
Alta nu pucia să fie.

În august când frigu vinie
Dup-o vară călduroasă,
Satu îș sârbează ruga,
Așceptând goșcii la masă.

Zupe, cărnuri pohoicie
Și alce fripturi dă carne
Umplu mesâli la pauri
Și pră lângă ele, sarme.

În curechi și în piparcă,
Pusă-n bligili cu sosuri,
Ci-amețăsc dă cap aproape
Cu tot felu dă miroșuri.

Când vin goșcii să să pună
La masă, la fiecare
Vinu roșu și răchia
Să-i îmbie dân păhare.

Și nelipsâta-nspumată

Bere blondă, bere brună,
Băutura a măi bună
Șe la masă ne adună.

Să ne vesălim o dată
Într-un an cum să cuvinie,
Că dăstul dă primăvara
Lucru-n ghiara lui ne țâne

Șî ne stoarșe dă sudoare
Vara, toamna-ntârdzâiată,
Că la paorii dâן sace
El nișicând nu să măi gată.

Poșita

Faină fată-ar fi Iliana,
Numa obișieiuri răle
O fac să-ș poșească obradzu
Cu tot felu dă albelie.

Dacă-ș fărbuieșce ochii
Crege ea că-i măi frumoasă,
Ba-ș măi fașe cu plivaisu
Șî sprânșenili măi groasă.

Într-o bucă o aluniță-i
Ca dă trandafir un pup.
Mi să lasă câciodată

Când o țuc, să-l prind, să-l rup.

Faină fată ca Iliana
În tot satu nu găsăsc.
Dacă-i spun că-i c-am poșită,
Dzâc așa, s-o năcăjăsc.

Dar ea șcie, blăstămata,
Că mă fac când dzâc așa.
Fece căce are satu
Nu-s pogane cum îi ea.

Și măi șcie că nu pot
După alta să mă iau,
Că dă aia-n toată sara
Cășî ei târcoale-i dau.

Poace, poace la fereastră
S-o închidă iar ea vine
Și s-o văd după firanguri
Cum s-ascunge dă rușâne.

Șie să fac ! Aș loa-o acuma,
Că mă cem că dân tot satu,
Până io-m fac cătănia,
O pețășce ș-o ia altu.

Numa nu am încotro
Că părinți mei nu vreau
'Năince dă cătănie
Să mă-nsor cu ea, s-o iau.

Vremea nu stă-n loc, să dușe

Iară io mă văd ca mâne
Dus dân sat, șî-are s-o țușe
Al dă-n locu meu rămâne.

Draga mea Mărie, dragă

M-așădzai să-ț scriu o carce,
Draga mea Mărie, Dragă,
Că mi-i dor dă cin', dă ochii
Tei căprui, dă gura-ț fragă

Pră care n-am măi țucat-o
Dă opt luni, dă când d-acas
Io-am plecat la cătănie
Șî tu sângură-ai rămas.

Trăbă că ce pringe doru
După mine șî pră cine,
Când vedz sara, dă la cursă,
Pr-unu-ori altu-acas cum vine.

Numa io, aiși, dăparce,
Unge mi-s la cătănie,
Nu măi pot vini cu cursa,
Scumpa, draga mea Mărie.

Ce măi rog să fii cu grijă
Să nu-ț iasă vorbe-n sat
Șî să ce-nțăleji cu mama

Lângă care ci-am lăsat.

Și-amândouă dă Petrică
Să-ngrijă, să nu cumva
Să îl prindă vro rășială,
Că-i cam frig și-i iarnă grea.

Să-l duși cu sănioara
Cum l-am dus io, altădată,
Ca să nu să năcăjască
Că-i sărac, că n-are tată.

Măi oțără, găt cătania,
Vin 'năpoi și-om duși-o bine,
Iar îi așcepta să vină,
Sara, cursa și pră mine.

Draga mea Mărie, dragă,
Carcea șie ț-am scris-o-i gata.
Ce țuc, scumpa mea nevastă
Și pr-al mic, puiu lu tata.

Mama

Mama-n lumie câcie-ndură,
Îș ia pita dă la gură
Să-ș crească copilul mare,
Să-l școlească, să-l însoare.

El, ajiuns pră mâni străine,
Parcă nu-i măi om, îi cânie.
Mama sângură rămânie,
Numa lacrima-o măi țânie.

Mama-n veși n-are ogină,
Lu nepoț li-i o străină :
Nu șî-i viege, nu șî-i șcie,
Mâna-i sfântă nu-i mângâie,

Niși nu lie dă dân tâpsie
Cu surâs și bucurie,
Uici-așa, căci-o bucată
Caldă dă împăturată.

Mama câcie păcimeșcie
Cu copilu, până-l creșcie !
Cu bărbatu să sfăgeșcie,
Dă la mulcie să zgârșieșcie.

Nu-ș ia ei un țol odată,
Tot șie are dă la gloată.
Gloata mare o zăuită
Șî la ea nu să măi uită.

C-așa-s vremurili-acuma :
Numa-atât țî-i bună muma
Pân' cie spală, pân' cie creșcie,
Mic – dă rălie cie fiereșcie.

Mare, n-are cum dă rălie,
C-alierji sângur după ele

Și d-abia atunși când cadz
În vrun rău or vrun năcadz

Strâji la ea dup-ajutori.
Ea nu-ț vinie, că-i în nori,
S-oginieșcie, ci-o zuitat,
Străinilor ci-o lăsat.

Cum ai vrut, așa-ai făcut,
Num-ai străini nu ți-s scut.
Când ți-i binie-s cu cini-roată,
Când ți-i rău, nu-s nișiodată.

Pogana

Ungie-s verili-alie calge,
Alea care-or fost odată,
Când dușiam dă mână-o fată
La Bârzava să să scalge ?

M-o-mbiat s-o-nvăț să-noace,
Că n-o știut și i-o fost frică,
D-aia pân-atunși dân coace
O dat numa-n apa mică.

Io am dus-o-n susu ăpii
Prântră sășii plângătoare
Și i-am dzâs : nu-ț fie frică
Să ce baji în apa mare.

O țâpat ca o sirenă
Dân bătrânili poviești,
Fiece d-or trăit în mare
Ș-or fost jumătate pești,

Dă plășierie și dă frică,
O criezută că nu măi iasă,
Num-am scos-o și la umbră,
Ca pr-un țol, pră iarba gheasă

Am lăsat-o să-și revină
După spaima care-o dus-o
Dând dân mâni și dân pișioarie
Întră valuri când am pus-o.

Sta cu ochii-nchiși, pogana
Să o țuc cred c-ar fi vrut,
Numa io, zălud la mince,
Șie-și dorea n-am prișieput.

M-am întors cu ea dă mână
Pră cărarea cătră sat.
Ea o învățat să 'noace,
Io să țuc n-am învățat !

Raiu nostru dă la sat

Clietu-i gol, nu-i c-altădată,

În copilăria mea,
Când dân ciup scocia măicuța
Untura cu lingura.

Tot d-acolo, dân untură,
Scocia și câci-un cârnaț
D-al dân carnie mășinată,
Băgată cu șprițu-n maț.

Prângă ciupu cu untură,
Pră poliță, la 'năcrit,
O fost pus în oalie lapcie
Numa bun dă smântânit.

Tot pră poliță-nșâracie,
Uieji plinie până sus
Cu pecmiedz dân prunie coapcie,
Tare bun pră pită uns.

Miară, piară dunțuicie
S-aviem iarna, dă gustat,
C-am avut pomi în grăgină –
Raiu nostru dă la sat.

Și-ntr-un colț, o dămijiană
Cu răchie d-a bătrână,
Dân carie, cu mațu, moșu
Ș-o tot scos, c-o dzâs că-i bună

Dă reumă, dă dureria
Carie-i frânjia spacili
Când îș sococia în mincie,
Numărând, păcacili.

Vriemia aia nu-i măi astădz,
Clietu-i gol, stelaju-i frânt,

Părieți-s plini dă butori,
Buriu-n fund o putrădzăt,

Dămijiana-i răsturnată
Și în doauă s-o criepat.
Doamnie, ungi-i vriemia aia
Când dân cliet ni-am săturat ?

Doamnie, cum pierdurăm raiu
Un' ni-ai pus când ni-ai creat !

Dă la om până la vită

Ni-s draji câinii, ni-s draji mătî,
Dar-măi caii, amărătî,
Cari d-abia să mai răgică,
Năpoi pră pogielie pică

Dă năsătui dă mâncarie,
Dă chinu-al dă-l duc și-i marie.
Îs forțat, parcă-s tractoarie,
Și să arie, și să carie
Tot șie-i grieu aiși supt soarie.

Ni-s draji vașili-npulpacie
Carie iarba ni-o fac lapcie,
Să îl dăm lu vrun sugari
Când îl muljiem în şuștari.

Numa-s colectivizacie,
Odoloanie,-s săși în lapcie !
Proșcilor li-or fost lăbdacie
Cum c-ar fi dân putăr toacie.
Dar, flămângie și sătoasă,

Nu-s dân putăr, îs dân oasă.

În vieși fie blăstămat
Ăla dă li-o săturat :
Dân mâncarie li-o furat
Șî niși apă nu li-o dat !

Blăstăma-l-ar Milostivu
Pr-al d-o făcut colectivu,
C-o fost țar păgânită,
Dă la om până la vită.
În vieși nu s-ar ogini,
Ca la sacie marvili.

U. . . iu. . . iu. . .

U. . . iu. . . iu. . . s-auge-n vale
La bisărica dân sat.
Pră Achim și pră Brândușa
Popa adz i-o cununat.

Nuntă mare, cum cam rare-n
Dzâua d-astădz să măi fac.
Lumie multă-i strâns-acolo,
C-abia-nchiepie pră socac.

Satu-i tot, ba ș-alcie sace
Ș-or vărsat plinu la noi.
Mulț și necemaț viniră

Ca apili după ploi.

U. . . iu. . . iu. . . să-ncinjie hora
La bisărică-n avlie
După cum îi obișieiu
Când ies dă la cununie.

Aninaț, copii, prân lemnie
Stau înghesuț, aproape.
Pră supt ei, pră lângă garduri,
Gură-cască, babe șcioape.

Muzăcantî pră-ntrieceuce
Măi mult zbiară dăcât cântă,
C-așa șieva nu măi afli,
Orcât capt, numa la nuntă.

Giverii-s îmbrăcaț paori
Și încinș cu șcergătoarie.
Cu o mână, dă căpestre
Îș țan caii fiecare.

Cu ailaltă, plosca plină
Până-n gură cu răchie
Să îi gușcie bunătacia
Pră tot natu îl îmbie.

Unii-o duc până la gură
Și să fac numa c-o țucă,
Alți storc dân ea, sărașii,
Că, sătoș, d-abia o-apucă.

Mirili-ș jioacă mireasa

Șî dă doi șî argeleană,
Ea, săraca,-n fugă-ș șcierjie
Câci-o roauă dă pră jiană.

Moalăru să sușie roată,
În iconi să-i scoată binie,
Că-i mesăriaș șî n-ar vria
Să să facă dă rușânie.

U. . . iu. . . iu. . . cu toț uriadză,
Muzăcantî cântă marșu,
Cinierii pășăsc năincia
Lu nănașa șî nănașu

Șî să-ndreaptă cătra casa
Ungi-i șatra înșărată
Ș-ungie toț șinstăsc mireasa
A dă-i proaspăt măritată.

Mă dușiam fălos la jioc

Cu chimiașa dăzbumbată
Mă dușiam fălos la jioc,
Ungie m-așciepta o fată
Suptărea, frumoasă foc.

La-nvârcita pră supt mână
Amândoi nie potriviam :
Ea pră pașî ei stăpână

Când pogan o răsușiam.

S-o gătat spră sară jocu.
Fiecarie înspr-acas
Să-ndrieptau, bată-i nărocu.
Io cu ea am măi rămas.

Viniau vașili șî porșii
Dân izladz, dă la păscut.
Îi țucam budzâli roșii
Șie cu farbă li-o făcut.

Dup-o vriemie, fiecarie
Ș-o vădzut dă calea lui.
Umbra-adusă dă-nsărarie
O-ascuns forma satului.

M-am întors acas la șină.
Dă mâncat, n-am pria mâncat :
Ochii negri dă vieșină
Suflietu m-or tulburat.

M-am încins prăstă poniavă
S-adorm, să mă oginiesc ;
N-am făcut niși o ispravă.
C-am lăsat-o, mă căiesc.

Trăbuia s-o fur atunșia
Șî în lumie să fujim,
Ca lumina-n întunieric
Amândoi să nie topim.

N-am făcut-o-n sara aia ;
Și-am avut, niși adz nu știu.
Poacie că numa dă aia
O tot capt, până mi-s viu.

Fata nu-i. O luat-o altu
Măi istăț și măi în grabă
Și-n atâța ani, în liecie,
O făcut dân ia o babă.

Graiu mumii

Graiu mumii dă-l zăuiț,
Cu mari năcazuri cie-nfrunț
Că numa-ntr-al maișii grai
Prișiepi doru care-l ai.

Graiul mumii-i al măi sfânt,
Dar aișia pră pământ,
Dacă-l pierdz, iești vai ș-amar,
Rătășit într-un viespar.

D-alcie graiuri, mii și mii,
Orișie-ai fașie, nu lie șcii.
Dăț cu capu dă părieț,
Oricât vrei, tot nu le-nvieț.

C-așa o fost lăsat în lumie
De la Domnu aș pucia spunie :
Prăstă tot fieșie pui

Să-ș cunoască graiu lui.

În țoalili dă moarce

În țoalili dă moarce,
Cu grijă,-a mea Mărie
O pitulat uiaga
Dân plastic, cu răchie.

Ea s-o ghingit, săraca,
Să aibă-o picătură
Dă ni-o pica în casă
Vrun gost, să-ș pună-n gură.

Că dânră a mea sparce
În orișâșie bocală
Să zbenquie Coșava,
C-oricarie-ar fi, îi goală.

În țoalili dă moarce,
Ș-o dzâs săraca-n gând
Că io, fiind bat întruna,
N-am șie să capt nișicând.

Dar șciț cum îi ispita !
Ce-mpinjie dă la space
Să buduli șî-n dolapu
Cu țoalili dă moarce.

Ea nu o fost acasă,
S-o dus la un duchian
Să-m ia vrun sfert ș-o paclă
Umplută cu duan.

Până să-ntoarcă baba,
Io, cum am fost sătos,
Am dat prăstă uiagă
Mai mult după miros.

M-am așădzat afară,
Pră pragu dă băgrin
Și câtă câtă-câta
Golii păharu-al plin.

M-am măi umplut vro doauă
Or trii, că m-am zuitat –
Când s-o-ntors baba acasă
Pră spacie m-o aflat.

Durmeam tăman ca-n vremea
Când mama-n leagăn huța,
Micuț, să mă adoarmă,
Mă-nșieluia cu țâța.

Oglinda

Stă năincia mea oglinda
Limpegie, strălușitoare,
Ape vii și ape moarce

Șie văd lumea prân izvoare.

Mă privesc în ea cu ceamă,
Parcă niși nu-m vinie-a cregie
Că mi-s io persoana care
În strălucu ei să vegie.

Dântr-un junie d-altădată,
Suptârel, cu păru creț,
Am ajiuns un vas cu barbă,
Șî-s șî pleș, prăcum vigieț.

Ochii-m împăienjăriră,
Gura-m nu măi are ghinț,
Poace mânîe or poimânie
Mă întorc lângă părinț.

În oglinda dân păriece
Ape moarce, ape vii,
Să-m privesc înfățășarea
N-oi pucia, că n-oi măi fi.

Mă întorc la coasă iară

O zvârlugă dăscuțată
Pră cărarea șarpuită
O vigiam suind grăbită,
Ducând apă-ntr-o cănată.

Vântu să jiuca prân păru
Ei, că n-o fost pepcinată,
N-am vădzut măi mândră fată
Să-i împrășcie fuioru.

Or trecut mulț ani d-atunși,
Nu măi ies la fân cu coasa,
M-am zuitat șî sat șî casa
Șî fâniețâli dân lunși.

Numa fata n-am zuitat-o,
Mi să pare că, grăbită,
Dân cănata ei glită
Iarba-n luncă m-o udat-o

Fânu meu ca să răsară
Poace, poace, șinie șcie,
Pân' mi-s viu șî ea-i măi vie,
Mă întorc la coasă iară.

Colectivu care. . .

Într-un minaret cânta muiezinu
Cântarea-i aleasă, slavă lui Alah,
Spăriind să parie șî măi mult rumânu
Baș la el acasă, pră pământ valah.

Turșii-or fost o groază, măi rău decât șiuma,
Lu rumân dă ei i-i frică ș-acuma.
Dar prântru el groaza n-o fost numa turșii,

Or fost și tătarii, dar măi ales ruși.

Dă la ruș încoașia li s-o mărit frica,
Că vedz binie, turșii nu li-o loat opinca,
Nu li-o loat altșieva, ș-or loat peșcheșu
Și pr-ași țî-i drumu, fluturându-ș fesu.

Numa frați noștri, frați noștri-ai mari,
Prântru noi d-aișia ai măi mari tâlhari,
Prân fapcili lor, ni s-or dovegît,
Ei pră noi, românii, ni-or băjiucurit.

Or trimes prân sace, ticăloși, vai !
Să nie budulească-n sacu dă mălai,
Că dă aia, Doamnie, prântr-u noi, ei, ruși,
Dăși-s d-o cregință-s măi păgâni ca turșii.

Ei ni-or loat mâncaria, dân pat ni-or loat duna,
Ei or loat dân ladă poalili lu muma,
I-or loat lu taica izmana, chimiașa,
Or golit dă dârdză la tot natu casa.

Ni-or loat pogașia, clisa și cu șiapa,
Dân ștal ni-or loat mândzu și ni-or loat și iapa
Și pră lângă așcia, vaca și vițălu,
Ba și dân poiată ni-or loat și purșielu.

Dar ni-or lăsat șieva, blăstămat dușmanu,
Să îl țâniem mincie : sășira și șiocanu,
Colectivu care... ni-o distrus tot niamu.

Tolomacu

Nu ştiu coasa cum să bace
Şî nişi casa cum să ţâne,
Numa Leana nu măi taşe,
Vrea cu min' să să cunune.

Nişi avut nu-s, nişi corlace
N-am făcuce prângă casă,
La păpuşi n-am nişi şâreturi,
Dar ei d-aşcia nişi nu-i pasă.

Ei i-o vint să să mărice,
Arge focu-n ea, tăman
Cum ard ieşchili şioplice
La răchie la căzan.

Nu ştiu să-m ascut toporu,
Nişi pământu să-l măsor,
Dar lu Leana d-aia-i pasă !
Vrea cu ea să mă însor.

Nu ştiu cum să ţuc o fată,
Nişi cu ochiu cum să-i fac.
Cred că d-aia mă vrea Leana,
M-o vădzut măi tolomac !

Nu ştiu cum să fac copiii :
Cu un ochi, ori cu-amândoi,
Cum n-aş şci să mân nişi caru
A lu tată-su, cu boi.

Numa un lucru ştiu a faşe
Cum nu-l ştie altu-n sat :
Să mă-ncing pră la vro umbră
Cum mă-ncing acasă-n pat.

Nu ştiu coasa cum să bace,
Macăr c-am crescut la sat,
Şî nişi brazda cum să traje
Nime nu m-o învăţat.

N-am avut şin' să mă-nveţă,
Vrun bătrân, să-m dea poveţă,
C-am rămas orfan şî gata,
Doar cu mama ; fără tata.

Miel dă Paşci

Mo-ntrăbat un precin ieri :
Şie ieşci loane năcăjât ?
Cum aş pucea să nu fiu
Când oaia mi s-o stârpit !...

Ca să n-am la Paşci un miel,
Ca tot paurili-n sat
La-nvierea Domnului,
Să-l pun pră masă, tăiat.

Niși să-l cumpăr dân piaț
N-am în pozonari un ban
C-o avut guvernul grijă
Tăman cum avu și an

Penzia să m-o mărească,
Numa-n bătaie dă joc.
Le-o dat altora cu oala,
Cum mâncară miși... năroc.

Mie tot cu țârâita –
Ba-m măi ia și dân șiie n-am.
Șe să fac, c-ai dă-s acolo
Nu-s cu mine niși un neam !

Poace-ș dzâc în gând, sărașii :
Șie să-ț dăm, că tot nu-i strâși !
Mai bine dăm bani lu ăia
Dă-s dounaș și dă-s bețâși.

Nu am miel să-l tai dă Pașci,
Dar nu-i primu Pașci trăit.
Mie-n fiecare an
Dă miel, oaia s-o stârpit.

Lumia tarie s-o-nrăit

Oamini buni, cu sococială
Să nu picaț în greșală

La copii nu lie fășieț
Doauă căș într-un vorieț.

Că-n loc să fie vieșini
Să zgrabălă parcă-s spini.
Ș-asta nu dân vina lor,
Dân vina nurorilor.

Că-ntră doauă tătăișă
Socia coada ș-o furișă
Șî-n loc dă bună frățâie
O țân tot în dușmănie.

Lumia tare s-o-nrăit,
Binili dân ea-i fujit.
Dacă vrei să-ț meargă binie
Să n-ai frace lângă cinie.

Că ș-așa-ai dușmani d-ajiuș
Șî ura lor dă năpătruns.
D-aia io vă dzâc acuma
Să lăsaț zământului gluma.

Șî-nsurați-vă-ndăparcie,
Al puțân prăstă tri sacie.
Că dăcât într-un vorieț
Măi bini-să nu vă vigieț.

Iar bace ploaia-n fereastră

Iar bace ploaia-n fereastră,
Să prelinje pră ochieț.
Ea fașe ogina noastră
S-o sâmțâm că ni-i dă preț.

Numa-atunși măi stăm în casă
Ș-aviem vriemie să vorbim,
Roată toț pră după masă,
Că-ncolo nie chinuim.

Stăm în soare să nie coacă
Cât îi dzâua la cosât,
La săpat dă floarea-soare
O-n grăgină la plivit.

Trajim la tulei cu caru,
Fașim cupe mari dâni ei,
S-aviem iarna și ie lie punie
Oilor, care-s cu miei.

În pădure cu toporu
Bacim până tăbărâm,
D-o vini la iarnă jieru
S-avem foc să nie-ncăldzâm.

Fașim la căzan răchia
Dâni comina și-o rămas
După și-am stors dâni ea vinu
Care l-am băgat în vas.

Tăiem porcu și cârnați
Îi puniem la fum pră coș ;

Pân' s-afumă-aviem jumieră,
Clisă, șfarcă, cârtăboș.

Șî la iarnă stăm în sobă,
Fașim chicie dă duan,
Dân țâgării vinduce
Cășcigăm șî noi un ban.

Dacă ninjie, fașim pârcii
Pân-la ștal, la oaie, șură,
La fântână să loăm apă
Dă spălat, băut, fiertură.

Măturăm, scoacim gunoiu
Dă la oi șî dă la vicie.
D-aia oasâli dă paor
Nișicând nu-s măi oginicie.

Dăspoiem în cotăriță
Cucurudz dă dus la moară,
Să nie puniem d-o coliașă,
S-aviem zob, să-l dăm la hoară.

Uici-așa nie trieșie vriemia
Șî în taină nie mirăm
Pr-ungi-i cinieriața noastră
A dă nu ni-o măi aflăm !

Parc-aviem un junghi în șălie,
Șciopătăm, nu prea vigiem,
Primăvara a dă vinie
Nu șcim d-o măi apucăm.

Noi avut-am primăvara,
Vara și cu toamna noastră,
Iar acum, c-o vint iarna,
Nie ciem stălie prân fereastră.

Vreau să nie-ntoarșim la ele,
Să nie oginim odată
După și-am trugit în lumie
Așa cum ni-o scris în soartă.

Moșu meu

Moșu meu al iubăreț
Cu ochi verdz și cu mustăț,
Moșu meu al drăgăstos,
Cu păr galbăn și frumos

Îi tot cinăr, numa-n ani
Îi bogat ca banca-n bani.
Nu să văd pr-obrazu lui
Urmili năcazului.

Moșu n-are-o zbârșitură,
Nu-i fălesc niși ghinț dân gură,
Ochii lui nu poart-ochieță,
Viegie ca și-n cinierieță.

Prân vrun birt, pră la vro masă
Dă s-așadză, cu greu iasă.

Dă dragu lu şliboviţă,
Dar şî d-a lu birtăşâţă.

Bea păhar după păhar,
Că să bagă-n ele rar.
Are-acas, îi dă măicuţa
Toată sara cu olcuţa

Când să-ntoarşe tăbărât
Dân livedz, dă la cosât,
Şî să măi prindă puciere
Îi dă ghes biata muiere.

Îi punie şî dămâncare
Pră masă-o coliaşă mare,
Carnie-n popricaş dă crumpi,
Mă ia moşu pr-un jenunchi.

Lui i-i drag dă minie mult,
Mi-s cumince şî-l ascult.
nu mi-s rău ca alţ copii,
Nu mă bat cu cânili.

Stau cu baba-acas pră prag,
La veşini io nu mă bag
Prân grăgini după furat
Cum fac alţ copii dân sat.

Am acas orişie-aş dori,
Toace şiorovieţâli.
Miară, piară şî gutânie,
Scoruşă, struguri, căisânie,

Vișânie, șiriașă, nuși
Șî smochinie d-ale dulși.
Am orișie la moșu meu,
Să mi-l țână Dumniedzău.

În Banat o fost așa

Tare mândră-o măi fost mama
Când m-am însurat cu Ana.
M-o lăbdat c-am știut aliejie
Fată faină, după lejie.

Că-n Banat o fost așa :
Părinți-ț căptau fata.
Numai io nu i-am avut,
Tata m-o murit dămuilt.

Săraca mama-ar fi vrut-o
S-o iau pr-una cari-o știut-o,
Numa io-am ales în lecie
O frumoasă dântră fece.

Șie-i cu dreptu, chibzuită,
La cheltuieli cam zgârșită,
Dar dă mare calitace
Șî cu jiugiecată-n fapce.

Mama mulțămită-o fost
C-o vădzut că n-am fost prost.
La toț vieșinii-ș lăbda

Nora ei, nevasta mea.

Iulca

Iulca bace într-o poartă,
Poarta-i grea și-i încuniată.
Soro Sofio, ea strângă
Lu-a dân'untru să-i dășchidă.

Nu s-auge niși o șoaptă,
Poarta țapănă-i ca moartă.
Sora Sofia-o augie,
Dă dășchis nu i-o dășchigie.

N-audz soro... Sofio...
Hai dășchigie că mi-s io,
Iulca, ș-am vinit să-m dai
La copii, câta mălai.

Hai dășchigie-m, duce-n fras,
Că ce șciu că iești acas.
Vin' odată, nu mă țânie,
C-am copii flămândz, șcii binie.

După poartă Sofia tașie,
Cie miri șie dă lucru-ș fașie.
Iulca-n drum stă năcăjâtă
Că-n avlie nu-i primită.

Sofia tașie, poarta tașie,
Iulca acasă să-ntoarșie.
Copiii o captă-n poală :
Șie să afle ? poala-i goală.

Îi vinie muierii-a plânjie,
Pr'îngă ea pr-ai miși și-i strânjie,
Îi mângâie, șie să facă,
Doamnie,-i rău să fii săracă !

Așa i-o fost dat să fie
Să n-aibă vro bucurie.
Biata Iulca-i cu speranța –
Uicie-așa îș dușie viața.

Bucuria dumniaei
Îs ai șapcie puradei.

M-am cumpărat un Lăstun

M-o-ntrăbat un precin bun
Dă șie-am cumpărat Lăstun.
Vreț să știț șie i-am răspuns ?
I-am dzâs că dracu m-o pus.

Lăstunu – faină mășână
Șie industria română
Grozav dă mult s-o scriemut
Cum să-l facă la-nșieput.

Mare dăşciept o fi fost
Capu care l-o ghingit.
Până când o nimerit-o,
Câcie nopt n-o fi durmit !

Nu-i vinovată măşâna.
Mincea mea îi, bat-o vina,
Că pr-a bună şî-am avut-o
M-o-mpins zmău ş-am vindut-o.

Io oricum am vrut Lăstun,
N-am şciut că mă lasă-n drum.
Dă mulcie ori n-o pornit,
Să-l împing m-am chinuit.

Când pră ungieva-am plecat
Ajunjam tot remorcat
Dă fadroamie, dă tractoare,
Măi bini plecam pră pişioare.

Dă când m-am loat Lăstun
La cap, cred, nu mi-s măi bun –
Numa-atâta pot să-i spun
Precinului meu al bun.

O trecut Sântămăria

Într-un cuni dânr-un păriet

M-am aninat pălăria ;
Plin dă frundză-s prân vorieț,
C-o triecut Sântămăria.

Vara lucru ș-o gătat,
O vint toamna, i-o loat locu.
La pădure ni-am tăiat
Liemnili să fașim focu.

Cât n-o viedz să șiernie iar
Dân șieri niaua ca fânina,
La-nșieput așa, măi rar,
Văruindu-nie grăgina.

C-o lopată ni-om săpa
Pân' la jârada dă paie
O cărare lată-n ea
Ș-una pân' la fân, la claie.

Dzâlili să duc, să duc,
Vin acușa sărbători.
Gol dă frundză-i bietu nuc,
Da-i împlut, în loc, dă șiori.

Satu-acușa-i îmbrăcat
Tot numa-n doauă colori :
Alb dă niaua și-o picat,
Niegru dă atăcia șiori.

Ni-or vint goșci

Bini-aț vinit, goșcilor,
C-am ghingit că v-aț zuitat
Dă când n-aț măi dat pr-aiși,
Ungi-i casa noastră-n sat.

V-așceptam șî-am pregăcit
Un ciurcan rămas dă an,
O dămijiană cu vin
Ș-un purșiel d-al dolofan.

Sfârâie cârnați puș
În cigania cu unsori,
C-am ghingit, poace-ț vini
Pră la noi, dă sărbători.

Supt un țăst să coașe pită
D-aia mare, bănățană,
Șe n-o afli macăr unge,
Niși n-o capiț dă pomană.

Dân țâpsia astrucată
C-un măesai curat dân pândză,
Vine damf dă-mpăturată
Cu pecmedz, cu mac, cu brândză.

După-atâcia țucături,
Unili, cam prefăcuce,
Toț ni-am așădzat la masă
Cu păharili împluce.

Am ciocnit cum numa goșcii

Știu ciocni cu gazdâli
Șî-am mâncat dân cineri zupa
Șî pră urmă sarmili,

Carnea friptă și cârnați,
După care-mpăturata,
Șî pră urmă-am băut vinu
Șie ni-o dat aproape gata.

Am sporovăit atâcea
Dăspră vruce și năvruce,
Că așa-i când îț vin goșcii
Dân bucate să să-nfrupce.

Ni-or vint goșcii, țâne-i, Doamne,
Șî pră ei, dar și pră noi,
Că, împrășciaț prân lume,
Zuitară a-ntoarșe 'năpoi.

La oraș o fi măi bine
Ca la sace, n-o fi chin.
Numa iar s-o sușit vremea,
Tot la sace-i podu plin.

Paurili-al bănățan

Străbunii bunului meu
Dân pământ storșiau un leu.
Leu dacă l-or avut
L-or ascuns în așciernut.

Străbunii bunului meu
La pământ lucrau dân greu.
Asudând ș-or stors chimiașa
Să-ș poată-nghiți coleașa.

Dân pământ tăiau tului
S-aibă oili cu mei,
Cosau fân la vași și biși
Prântru cai și prântru-armiji.

Paurili-al bănățan
Creșcia porși an după an,
Țânia vași, avia vițai,
Să fălia la toț cu ei.

Unii-aviau și milioane,
N-or șierșât la stat copoanie
Și niși n-or loat motorină :
Or avut cu-aburi mășână.

Prântru arat n-o plăcit
Cât niși dracu n-o ghingit,
C-atunși o fost omenie,
Nu ca adz, blăstămățâie.

La mulț ani

La mulț ani le dzâc acuma

La toț paorii dân sace
Masa să le fie plină
Cu vin bun și cu bucacie.

Pita albă să-i îmbie
Cu cârnaț d-ai afumaț,
Dân bocala cu răchie
Toț să soarbă cu năsaț.

C-o vint Moș Crășiun cu sacu
Împlut binie cu dă toace,
La copii cu jiucărielie,
L-ai bicieji, cu sănătațe

Și cu câci-o straiță goală
L-ai dă plâng că-s prea sărași,
„La anu și la mult ani”
Să ș-o umplie cu colași.

Bucurie-n toată casa
Să dea Dumniedzău să fie,
Hoarălie la toată lumia
Să s-alerjie prân avlie.

Lapcili al bun dă vacă
Prâstă tot să smântâniască
Și să nu-i măi ducă lipsa
Niși o casă păurească.

Șoncu și cârnați, clisa
Să s-afumie-n fumătoare
La tot natu, cât îi satu,
Că Banatu-i viță mare.

În sat

Or fost mulce căș prân sat
Ș-or rămas ca fără mâni
Când ai cinieri or plecat
Ș-or rămas num-ai bătrâni.

Tăbărâtă, coasa-n grinda
Dă la șură s-oginia.
Șini s-o bată, s-o ascută
Șî să iasă-n câmp cu ea ?!

Plugu-o rujinit supt șofru,
Pământu-i sălbăcișit.
O murit dă mult săracu
Paure șie l-o-ngrijât...

S-o-nmultât pră țarini spinii
Șî-nfloresc numa scăieți.
Dă șie ni-i fi lăsat, Doamnie,
Slabi, la anii bătrânieți ?

Că ni-am dușie iar la holdă,
D-am avia puciere-n mâni
Șî-n pișioarili pră carie
Astădz nu ni-s măi stăpâni.

Dă își colo, cu reuma

D-abia nie măi poace dușie.
Ni-i greu tare, ca șî Țâie
Când Ci-or răstâgnit pră crușie.

Dășchige-ț, nană, șolocatu

Dășchige-ț, nană, șolocatu
Șî-ț scoace pră fereastră capu,
Să mi ce vād numa o dată,
Că plec la noapce în armată.

Nu mi-i că plec, mi-i că rămâni
În sat, acasă, cu-ai bătrâni
Șî, până io oi cătâni,
Ci-i mărita, i-avea copii.

N-ai să m-așciepț, că soarcea vrea
Să nu-m fii tu ortaca mea.
Dășchige-ț, nană, poarta largă,
Că numa tu dâן fece, dragă

M-ai putut fi, numa pră cine
Am vrut să mi ce iau la mine,
Dar vedz că soarcea nu nie lasă,
Altcuiva vrea să-i fii mireasă.

Mireasa mea, dă mânîe poace,
Mi-i pușca și-am s-o port în space,
Că ea d-acuma mi-i ortacă
Când mi-s dă pază, să nu treacă

Noapcea hotaru țării mele
Vrunu d-ai nărăvit în răle
Și-n vremea cât io oi pădzî
Tu îi durmi, ci-i ogini.

Dășchige, nană, vină-n poartă,
Că soarcea vrea să ne dăspartă,
Îș bagă nasu-n treaba noastră,
N-am să-ț măi bat în vro fereastră.

Io am să plec, tu îi rămânie
Ca să ce port în gând cu minie,
Că-omu-i d-atunșia blăstămat,
Dă când i-o fost pus gându-n cap.

Că, dacă nu l-ar fi avut,
El nișiodată n-ar fi știut
Că-i viu și calcă pră pământ
Și niși c-aliargă spră mormânt.

N-ar fi trăit cum ar fi vrut,
Șie-i a trăi n-ar fi știut.
Ar fi trecut prân lumia lui
Cu mincia animalului.

Nu durmi

Dășchigi-nie, gazdă, poarta,

C-am vinit la colindat !
Și-ai făcut dă ci-o prins potca
Ș-așa-n vriemie ci-ai culcat ?

Dășchigie, gazdă, fereastra,
O ți-i frig, că dăzbrăcat
Așceptându-nie, uiaga
Dă tot stropu-ai scuturat ?!

Apringie-ț lampu-al dâș sobă,
la-ț burdușu-al călduros,
C-am vinit să-ț dăm dă vestă
C-astădz s-o născut Cristos.

S-aflî șî tu noutacia,
Nu durmi, că ai păcat
Șî-i dă doauă ori păcatu,
Că-i cu vin amestăcat.

Scoală, gazdă, ieș la poartă
C-o cotăriță cu nuși,
Cu bocala cu vin plină
Dâș izvoru-al dâș butuși.

Scoace miară, păcărăie
Șî colași d-ai binie copt,
Că pliecăm, că satu-i mare
Șî măi are ș-alce porț.

Rămâni, gazdă, sănătoasă,
Dormi în pașie-n patu tieu.
Băutura și-ai băut-o
Ț-o furat pră Dumniedzău...

Foșneșce vântu-n cucurudz

Drumu scoboare șî în sara asta
Așa prăcum îl șciu dântotdăuna,
În dreapta vântu-n cucurudz foșneșce,
Dân stânga-nșiepe să răsară luna.

S-aud, dar nu să văd, cum behăiesc
Pră ungiva, pră după tufe-ascunsă,
Șiopoarili dă oi care să-ntorc
La strungă, iară, ca să fie mulsă.

Le mână păcurarii dănăpoi
Ș-asmut șî câinii care bleoncocesc
Sărint și dând dân coadă după ele,
Că, dă să pierd, d-abia le măi gășăsc.

O umbră să așcerne prăstă tot,
Lumină-i numa câtă o dă luna.
Pră lemnie cocoțat, dă la pădure,
În caru-al încărcat mă-ntorc acuma.

Ni-s tăbărâț, șî io, șî biețî boi,
Dar șie să-i fași ! Așa-i la sat șî gata !
Ajuns acas, îm dă în nări mirosu
Pră care îl răsfiră-mpăturata.

Îm dășjiug boii șî îi duc la iesle,

Le pun mâncare, le așciern pră jios,
Cu-o furcă, dân grămada a dă paie,
Să aibă așciernutu călduros.

Caru rămânie să-l dăscarc gimniață,
Când să lumină dă o noauă dzî,
Dar pân-atunșia oi șina șî-n dună
Pră lângă baba mea m-oi cuibări.

Păpăruga

Duduloaie loaie,
Adă, Doamnie, ploaie,
S-omoară uscarea,
Să-nflorească floarea.
Să moară uscatu,
Să-nfioare satu
Șî întrăg Banatu.

Într-o vară, măi dămuilt,
D-o vreme n-o măi ploiat ;
Pământu parc-o fost copt
Dă uscat șî dă criepat.

Cucurudzu s-o pălit,
Săria sapa-n bolovani,
Blăstăm marie-o scoborât
Dă dân șieri, prăstă țărani.

Pră sus, rari, trieșiau doi nori
Ca dân lână-nfiripaț,
Să dușiau în triaba lor,
Parcă d-un slab vânt mânaț.

Și atunși, dă nu știu ungie,
Și la noi pră uliță
Tri țâgănși, tri păpăruge,
Goalie pușcă și dăscultă,

O-nșieput o hărmălaie
Dân cântări și rugășiuni,
Șierând dă la șieruri ploaie.
Șieriu nu fășia minuni...

S-o pălit pră ele salca
Și ș-or pus-o-n loc dă țoalie,
Dar le-o-nviorat-o maica
Aruncând pră ele apa
Dân vădruțâli șie-s goale.

Ș-apoi un dărab dă pită,
Clisă, brândză d-a sărată
I le-o dat și câcia șiepe
Pră cântat, în loc dă plată,
Să măi vină ș-altădată !

La murat dă cânipă

Cea Bălane, hăis Joiane,
Moșu boii-ș înziemna.
Boii-abia pășau prân prau
'N care caru scârțâia

Încărcat prăstă măsură.
Bieți boi trăjiau dân grieu
Spră Bârzavă ungie-n apă
Murau cânipa miereu.

Snopii puș pră fundu apii
Erau binie-nțăpieniț
În pari groș, să nu-i ia apa,
Dân băgrin uscat șiopliț.

După săptămâni vro șapcie,
Când Bârzava o murat-o,
Moșu și cu baba or scos-o
Și la soare-or înșârat-o.

Soarili cu radză blângie
Fir cu fir, toată o uscat-o
Și-atunși baba, prișiepută,
În zgribient o mielițat-o.

Ș-întră doauă piepcienoanie
Șie-aviau cunie-n loc dă ghinț
Piepcina fuioru proaspăt
În lunji firie dă arjinț.

Firili o dată gata
Le-mplicia ca-n chică păru
Și li-o pus caier în furcă,
Priefăcând ață fuioru.

Fusu sforăia întruna,
Caieru când s-o gătat

Într-un drâglu, ața-n motche
Baba-atunși li-o înșârat.

Șî pră urmă dă pră drâglu
Motchili-n ghieme făcucie
Cu socala pr-o suveică
Măi odat-or fost trecucie.

În războiu dă țăsut
S-o-ncheiat șî drumu lor,
Ungie spata șî cu ița
Scot chimiașa dă fuior.

Bănățanu

Bănățanu o fost fruncia ;
El niși astădz coada nu-i,
Că până șî-n America
Să cunoașcie fala lui.

Țarina la el e-o mină :
Cât cie uiț, dă aor îi.
Bun dă lucru bănățanu-i,
Tot fala românului.

Dă la Prut vini puhoiu,
L-or spart rușî, nu în doauă,
Niși în tri șî niși în patru,
Ci în noauădzăși șî noauă...

I-or luat avieria toată :
Marve, caii și coșia,
Că, bolândz și fără mincie,
N-or știut să-i ia omenia.

L-or suit în bou-vagoanie
Și l-or dus în Bărăgan,
Dar o doviegit și-acolo
Șie-i mincia dă bănățan.

Hărnișia n-or putut-o
Să i-o-năbușă dăloc,
Ungie el îș punie mâna,
Dumniedzău punie năroc.

Șie-ai bătrâni or adunat

Moșu meu și baba mea
Ș-or făcut pră vremuri casă.
În ea adz păianjăni negri
Îș țas pânza lor scârboasă.

Nime-acolo nu măi șăge,
Numa măt d-ai rătășiț.
Iarna să astrâng și câinii
Friguroș și-nflămândzâț.

Or furat vieșinii poarta,
Ușa, scara dă la pod...

Prân părieceie numa hârțî,
Să-ș ascută ghințî, rod !

Noi, în Bărăgan, dăparce,
D-oamini răi am fost mutaț.
Prântru c-am avut dă toace,
Am fost socociț... bogaț.

Or ajiuns toț sărăntoșii
Ai plini dă păduchi dân sat
Să-ș împartă, puturoșî,
Șie-ai bătrâni or adunat.

Pră noi să nie prăpăgească
Ar fi vrut, dar n-or putut.
Or ajiuns tot să șierșască,
Pră când noi ni-am refăcut.

Altă casă șî-alce vice
Am crescut pră lângă ea,
Că în cap purtăm o mincie
Șî șcim jiuieca cu ea.

Iar ei, tot ca măi 'năince,
N-au aproapie șie mânca.
Ce rog d-aia, Doamnie Sfince,
Să m-ajiuț să-i pot ierta.

Foamea n-o șciut-o nime

M-o vint rându la mulsoare –
Am și io câciva oi,
Dă la ele-n străcătoare
Duc acas un caș or doi.

Cașu-l port ca omu,-n space,
Într-o boată sprijânit.
A mea-l sară, cu socoată,
După cum îi rându

Dân bătrâni, dân alce vremuri,
Când la pauri măi aflai
Clisă, șonc, putăr și brândză,
Pită albă și mălai.

În Banat or fost dă toace,
Oaminii-or fost prișiepuț,
Or lucrat dân zori în noapce
Și-n orișie or fost avuț.

N-or dus lipsă dă nimica,
Îș lucrau pământu lor.
Îl arau cu cai, cu boii,
Rar avea vrunu tractor.

Numa toț or dus-o binie,
Ș-ai bogaț, ș-ai măi sărași.
Foamea n-o știut-o nime
Câtă vremie-or fost colași,

Lapcie aburind în oală,
Caș dă oaie or dă vacă,

Clisă fiartă și frecată
Pră dasupra cu piparcă.

Fac șoroafe

Noapcia la trenu dă patru,
Când hârcoane-n pat tot natu,
Numa io mă scol și plec
Să sui gealu sus la ștrec,

În tren să mă sui, s-adorm,
Că nu mi-s sătul dă somn.
Fac, opt șiasuri, la uzină,
Șăibi, șoroafe c-o mășână.

Norma-i mare, vreme n-ai
La ogină când să stai.
Mă-ntorc sara tăbărât,
Mă măi bag și pră la birt.

Biau doi deț, răchia-i tarie,
O sânt și-n cap și-n pișioarie.
Legănat pășăsc spră casă
Să-m mânc șina dă pră masă.

Grea-i viața la sat să stai,
Să n-ai pită, niși mălai.
Le-aduși dân oraș în tașcă,
C-așa-i soarcea păuriască.

Numa copiii mâncare
Șier, nu știu că tata n-are,
Că nu-s bani prea mulți la plată :
Cum îi iei, iucie să gată.

Am năroc că stau la sat
Și-n grădină-am sămănat
Șiapă, morconi, pătrunjăl
Și măi țân căci-un purșiel.

Țân o vacă, vro șinși oi
Și-ntr-un plaț am pus trifoi,
Câta cucurudză fiert
Sara-n oală pră șpoiart,

Câciva găini, să-m facă
Nișce ouă supt cotarcă,
Am gutân, doi meri ș-un păr,
Curechi dă pus în șiubăr.

Câta-o duc măi binie baș
Dăcât ai dă-s la oraș :
Să trăiești numa cu plata
Îi cam greu, că iuce-i gata !

La căminu cultural

La căminu cultural
Șolocatu o fost tras.

Să facă program, pră bină,
Numa hârțî-or măi rămas.

Nu îs măi ochieț niși unu,
Niși cuptoarie șî niși scamnie.
Carie o fi fost bolându
Șî li-o dărâmat ? O, Doamnie !

Că în sat nu-i măi muzică,
Nu-s măi jiocuri bătrânieșci,
Jiunii-s pră la votcă-n birturi
Șî triej rar îi măi gășășci.

Fiecili carie-altădată
Jiucau hora sus pră bină
Stau pră la tălenovelie
Sări la rând și dzî-lumină.

Babili șî moșî-n dună
Dă cie miri șie givănesc.
S-or zuitat cântări bătrânie
Și-obișieiu românesc.

Prăstă toacie blăstămatu
Dă prezănt o tras cortina.
Ni-om zuita, mâine-poimânie,
Șî șie gust are slănina.

O ! Șî-ar dzâșie moșî noștri
D-ar pucia vini-n gostâie !
Ni-ar schipi în ochi dă șiodă
C-am păstrat doar șie-i prostâie.

Ar fuji dă noi și pașie,
Niși n-ar vrea să nie măi șcie.
În mormânturi s-ar întoarșie
Să nie blăstămie-n vieșie.

Noi ni-s vina

Am credzut, vă spun acuma,
C-o murit la noi minșiuana !
Da' dă unge !. . . o crescut,
Și măi mare s-o făcut.

Noi ni-s vina, am votat-o,
În guvern am aninat-o.
Șie să-i fașim, am ales-o,
Dă-nțăles, n-am întăles-o.

Tot pră noi ai dă la sat
N-au cum să ne țână mince.
Dă pră tronu-i dân Sănat
Ne-nșieluie și ne mince.

Toace lejili votace
Îs tot alea care-or fost.
Ca să nu băgăm dă samă,
Hoț, ei li-or sușit pră dos.

Ni-or loat dare prântru drumuri,
Șică-or să le facă noi ;

Vai ș-amar dă capu nostru,
Că nu ei împlă-n năroi.

Gropili nu-s astupace,
Ba, pot dzâșe,-s măi lărjice,
Mi să pare c-altădată,
L-alt guvern, or fost cârpice.

Om intra în Eoropa,
S-aibă șî-ăia prăpăgiț,
Că nu li-i d-ajuns cu ăia-i
Dă pr-aișia, dă-s fujiț.

*

Da, la noi toace-s pră dos,
C-așa statu li-o întors,
Dân vârv la parcea dă jios.
Și-o fi oare ăsta, statu,
Dă care fuje tot natu,
Șî săracu, șî bogatu ?

La noi toace s-or scrâncit,
Prăcum statu li-o-ncâlșit.
O fi vro mince supt soare
Să le măi dăscâlșe oare ?! . . .

Dă-nie, Doamnie

La icoana pusă-n cuni
M-am rugat d-atâcia ori,
La șie fac, să-m deie Domnul
Să-m iasă toacie cu spori.

La icoana dân părieț
O candelă pâlând
Nașcie umbre lunguieță
Când feșcila i-o aprind.

Doamnie, dă-nie sănătacie,
Ce rugăm noi, păcătoșî,
Care-am măi rămas prân sacie –
Numa babili șî moșî.

Dă-nie niauă iarna, Doamnie,
Primăvara, ploi curacie,
Să nie sămănăm în pașie
Straturili cu bucacie.

Dă-nie, Doamnie, pră dasupra,
Șî pucierea necesară
Să nie măi culiejim rodu
Sămănat în primăvară.

Șî cie măi rugăm, Prea Sfincie,
În șie fașim, dă-nie mincie,
Că bătrâni cum ni-s acuma
Tot zuităm, vorba lu muma.

Puniem pră șpoieri o oală
Șî-o gășâm că fierbie goală.

Apa șî păsula aleasă
Nu li-am pus. Îs tot pră masă.

Altădată puniem toacie,
După cum li-i lor sorocu,
Dar mâncaria nu măi fierbie
C-am zuitat să fașim focu.

Șî atunșia, Doamnie Sfincie,
Cum să nu murim dă șjudă
Că, bătrâni șî fără mincie,
Nie mâncăm mâncaria crudă.

Asupritorii

Când am fost mic, aviam o casă
Șî-n fața ei o fost un ștal ;
N-am șciut șie-i ăla cașcaval,
Șî niși nu l-am avut pră masă.

Am avut cai șî oi ș-o vacă,
Aviam coșie, plug șî grapă,
Am avut coșină cu porși,
Gâșcie, găini, cocoș frumoș

Șî șuri cu pleavă, fân ș-otavă.
Atunșia n-am avut otravă –
Num-or vinit ca un puhoi
Asupritorii prăstă noi.

Nu or fost ruși, niși germanii,
Niși turșii, hunii, niși tătarii,
Niși ungurii și niși bulgarii.
Șciți șini-or fost ? Români, măgarii.

Români d-ai prăpăgiț, putori –
Ei ni-or fost noauă-asupritori :
Văcari, porcari în sat crescuț,
Ei, la străini năcunoscuț,

Dân ură, țara ni-or vindut,
Că și-aviam noi, ei n-or avut !
S-or făloșât în gura mare
Că bagă satu la-nchisoare.

Ei ni-or loat tot. Io, copil fiind,
Nu am vădzut un rus venind
În clet, pră scară-n pod să urșie
Șî casa omului s-o spurșie.

Rana ni-or loat-o sărăntoșii,
Că ei aviau obraz ca porșii ;
Șî caș, șî dzăr, brândza șî lâna,
Vițălu, vaca șî smântâna,

Ni-or loat căzanu dă răchie
Șî loitrili dă la coșie.
Ni-or loat șî linișcia șî pașia,
Șî dă pră masă șî pogașia.

Șî ni-ar fi loat șî pielia poace,
A dă pră foale, dă pră space,

Numa duşmanu n-o şierut-o,
Că, ticăloş, ni-ar fi vindut-o !

S-or fi ghingit ş-or fi criezut
Că niamu-ntrăg îi dă vindut,
Cu tot şie are or nu are !
I-or dus pr-ai buni la închisoare,

Li-or tăiat pielea, li-or pus sare,
Să poată frânje-a lor răbdare,
Şî la canale, la săpat,
Or vrut, n-or vrut, i-or dus forţat.

Că or credzut cu toţi, hoţi,
Prăcum că ei îs patrioţi !
Iar ailalt îs proşci, vedz binie,
Că or lucrat ca nişce-albinie

Să crească stupu plin cu miere
Şî harnicu să aibă-aviere,
Iar sărăntocu, mânşie-l boala,
Să poată-avea să-ş împlie oala

Şî să îl spurşie năcuratu
Că, puturos cum nu-i măi altu,
Ar sta la umbră dă jâradă,
Nu cumva soarili să-l ardă !

La sat

La sat, în casa bătrâniască,
Păianjănii îș țăs, retraș,
Cu iscusântă și răbdare,
În căci-un colț, căci-un sălaș.

Îs numa ei în toată casa,
Ai d-or făcut-o or murit.
Moșcenitorii-s duș prân lumie,
Năpoi la sat n-or măi vinit.

Îs împrășciaț care-ncotrova,
Cu sărășia-n straiță pusă ;
În satu lor să-mburdă casa,
Nu-i măi țățână, nu-i măi ușă...

Aleargă câinii prân voriețuri,
Prân gardu-al spart trec în grăgini.
Spărietoare-i satu astădz
Și prântru om, și prântru câni.

Niși paurii nu-ș măi anină
În căci-o creangă coasa, sara,
Când, tăbărăț și arș dă soare,
S-or tot întors cât o fost vara.

Veșinii-s rari, tri-patru căș,
Ș-un plaț or doauă-s întră ei.
Buiedzăli-or crescut pădure
Și bruscălanii-m par tului.

Urdzășili-s ca ciolomagia,
În loc dă hoară-s numa șiori,

Care, când să astrâng grămadă,
Parcă s-astrâng dasupra nori !

În sat, adz nu-i măi cinieriet,
Că babili copii nu fac
Ș-ai dă s-or dus îs bun-plecaț,
Strat gros dă prau îi pră socac.

Nu-s măi pișioarili dăscuță
Ale copiilor pră drum,
Să-l scormonească și să-l facă
Să să răgișe ca un fum...

Târâș - grăpiș

Sara, târdzâu, dân câmp spră casă,
Târâș-grăpiș, cu coasa-n space,
Să-ntoarșie Moisă dă la coasă,
Iar, la coliașa lui cu lapce.

Îi frânt dă tăbărât, săracu,
C-o tras dân greu, plin de sudoare,
Brazdă-n fâniață, că un paor
Nu șcie altșieva supt soare.

A lui îs casa, plugu, sapa,
Caru cu boi, livedz cu pruni,
Șie cu cu sudoare mama, tata
Li-or strâns cum strânsăr-ai străbuni.

La şină – crumpi şi clisă-n dzamă,
Murată-o şiapă-n sciergători
L-aşciaptă să-i regea pucerea
Pră mânîe, când să scoală-n zori.

Ptă urmă o coleaşă caldă
În blidu-al dă pământ, cu lapce.
O-nghice-n lece şi să-ncinjie
Pră pat să măi şiciasc-o carce.

Că paurii-n Banat cu carcea
Dă mişi copii or fost crescuţ,
O luau cu ei la plug, în straiţă,
Şi ai săraşi, ş-ai măi avuţ.

Unii-or măi scris şi căci-un câncec
Şi-l fredonau măi mult în cor,
La clacă, sara, la vro fată
Care-ş aşciaptă peţători.

În pădurili dă ciei

Sara, când, băgaţ sub dună,
Drajii moşului culcaţ,
Şciu că straiţa mea străbună
Cu poveşti o aşceptaţ.

Să-i cotrobăiesc cu mâna

Foalili până la fund
Și să scot dân ea arapii
Care-acolo să ascund.

Și pră Alba cum îi Niaua
Cu tot cu pitișii ei,
Care-s pitulaț prân frundză
În pădurili dă ciei.

Or o fi vrun zmau, dăspișie-l
Crușia Sfântă-a lu Cristos !
Sau vro dzână rătășită,
Cu păr negru, lung, frumos.
Că dămurt, în ciniereața
Mea, or fost atâcia dzânie,
Numa li-o-nghițât buraica
Ș-or ajiuns acum bătrânie !

S-o zuitat să le măi capce
Până și-mpăratu-al roșu,
Dă când stau picice ișia-n
Straița care-o dușie moșu.

S-ar pucia să dau în straiță
Dă vro Roșie Scufiță,
Rătășită-n vro pădurie
După fraji, după crăiță...

Or prăstă vro Babă-Cloanță
Șie călări pr-un măturoni
Să opreșcie la vro crușie
Dă mormânt, la vrun strâgoni,

Să îl ia cu ea la nunta
Vrunii fiece dă-mpărat
Care, și d-o fost frumoasă,
Încă nu s-o măritat

Prântru c-o lăsat-o unu
Șie n-o fost cu mincia-ntragă
Și s-o dus d-o loat pră alta,
Și urâtă, și măi bleagă !

D-ai bogat

La săpat dă cucurudz
Ai bogat își iau dzuaș
Și sara le pune șina :
Blidu plin dă popricaș.

Popricaș dă crumpi cu carnie,
Or dă porc, or dă găină,
Și salată dă vergeturi
Tăvălice în smântână.

O bocală cu răchie
Galbănă dă-mbătrânită,
Care unjie ca oloiu
Beregata opărită !

Biau dzuași,-ș scot în blige,

Toț, mâncarea aburită,
Bun îi popricaș cu carne
Prântru gloata tăbărâtă.

Când îi gata popricașu,
Le adușie șî scoverdz
Împluce cu caș dă vacă
Or, dân prunie, cu pecmedz.

Vai ș-amar dă satu-n care
D-ai bogaț nu să gășasc !
Acolo-ai sărași, dă foamie,
Sapa greu o mânuiesc.

La givan

Cu Ion Pâțu la givan
M-am încins alaltă-sară
Ș-am sporovăit d-atâcia
Câcie îs or nu-s prân țară.

Viedz tu, Ioanie, șie măi vremuri
S-abătură ; șică-s bunie,
Vreau unii să nie convingă,
Tunie dracu-n ei să tunie !

Că, dă când îl împușcară
Pră „iubitu” d-altădată,
Viața-n țărișoara noastră
Parcă-i șî măi blăstămată...

Că pră vremea lui, săracu,
Dumniedzău să-l oginiască,
N-o fi fost sătul tot natu,
Dar n-o mers niși să șierșască.

Ca acuma, patru pendzâi,
Cum iau unii, nu or loat,
Dar dân una și-or avut-o
Toț d-acas s-or săturat.

S-or făcut și căș prân sace,
Unii ș-or loat și mășână.
Astădz nu măi îs în stare
Niși să-ș ia la ea benzină !

O măi fost și legătură
Întră noi și alce sace,
Că erau autobuză
Dă șiinși ori pră dzî, mă frace !

Astădz nu-i rămas niși unu,
Iar la talpă ni-am întors.
Și-e s-o fi alies dă ele
D-am ajiuns la mers pră jios ?!

Ni-s sărași dân cale-afară.
Binie-o duc ai parveniț,
Care or furat dân țară
Chinu nostru,-a lu părinț.

Unii ș-or făcut avierie,
Nu prân lucru : cu șelaina !

Ai şinstâţ – ca vai ş-amaru.
Că-s săraşi, care-o fi taina ?

Să ferească Bunu Sfântu
Dumniedzău dă vro prişină,
Dă vro boală,-or d-o nevoie
Să îţ trăbuie-o măşână :

N-ai dă unge s-o iei, frace,
Să ce şupi, s-ajiuji măi iuce
La oraş, biciag, la doctor,
La durere să ce-ajiuce.

Scărpînându-mă în păru-al
Tot măi rar, mă-ntrăb pră minie,
Uici-aşa, dă parcă n-aş şci,
O fost rău atunşi... or binie ?!

S-o sfăgit dulşia cu acra

Prăstă drum, la un veşin
Cu care dă niam mă ţân,
S-or sfăgit dulşia cu acra.
Şinie-s, şciţ – nora cu soacra.

Ungie-s nurori cinierele
O pus dracu soacre răle :
Fapcili nurorilor
Nu-s pră placu soacrilor.

Niși vorbili soacrilor
Nu le plac nurorilor.
Iar dân bietu-al însurat
Îi șî sufletu mâncat.

Nu șcie cum să le-mpașe
Pr-amândoauă, ia-le drașe !
Șie dzâșe una frumos,
Prișiepe-alaltă pră dos.

Că dă când îi lumea lumie
Nu-s nurori, niși soacre bunie,
Tot natu-o țânie pr-a lui,
Până-n ruptu capului.

Numa la bărbat în cap
Toace oalili să sparg,
Că el n-are num-o soacră,
Prântru el șî mama-i acră.

Dăcât întră doauă soacre,
Măi bine-i căprari la capre,
Că dă-i țânie mama parce,
Prostu-o-mpinje la o parce.

Numa pră muiere-o crege,
L-o orbit șî nu măi vege
Dântră ele vinovata
Șinie-i : dulșia ori îi acra ?

Ășcia-s paorii !

Uită c-o dat Dumniedzău
Ca să facă plopul piară
Și dân fiecare sat
Colectivul să dispară.

Paurilor li s-o dat
Tot pământul înapoi,
Ăla care li-o fost loat,
Numa fără car și boi.

Să niși nu-ți vină să crez :
Dă atunși dân el răsar
Bruscălanii, urdzăși, buiedz,
D-ale dă nișicând nu pier.

Nu o măi crescut un spic
Dă ordz, grâu, ovăs, săcară,
Să aibă paurul nostru
Șie să ducă-n sac la moară.

Niși un fir dă cucurudz
Dânil pământ n-o răsărit,
N-o măi mers nime la sapă,
La rărit, la șârui.

Asta dzâc și io viață –
Toată lumea-i ferișită.
Nărocu-n privați ășcia
Care nie măi țân cu pită.

Că pământu s-oginiește,
Nu-i un ban dă arătură.
Ungi-i discuitu, grapa
Și sămânța dă cultură ?

Nu-i pră șe loa azotu,
Ierbicidu, plăci sapa.
Prețurili-s cât grămada
Dă să-ntoarșie cu lopata.

Ai d-ar trăbui să lucrîe
Dă la stat primesc pomană
Cât să-ș ia, pră lună-o dată,
Un ou, doauă, d-o găigană.

Or ajiuns toț ca orbeți,
Șierșători la primărie.
Uici-așa nie giece Domnu,
La români, dămocrațâie.

Straița

Toț dân sat
S-or răgicat :
Popă, doctor
Ș-advocat.
Ajunș domni,
Zuitară satu

Și izvoru lui,
Tăt natu.

Șini-ar măi îmbla
C-o straiță
Marța-n târg
Jioia-n piață ?
Ășcia ai dă viță
Aliasă ?!
Ai dă-n mână țân
O plasă ?!

Plasa-i sămn dă
Vro domnie !
Straița îi dă
Sărășie.
Numa-n țara asta
Straița
Ni-o înfăloșât
Viața.

Dă la plasa
Măi mult goală
Nu-s copii
Dă dus la școală.
Niși în cleturi
Aninaț
Șonși, șâraguri
Dă cârnaț.

Plasa-i vai ș-amar
Dă ea,
Plasa-i adz ca

Țara mea,
Care o ajiuns ca
Zdreanța
Dă când ș-o lăpădat
Straița.

Astădz toț
Or scăpătat,
Straița
Ni s-o răzbunat.
D-aia când căptăm
Pră masă,
Masa-i goală
C-am loat...
Plasă.

La fata dă măritat

La fata dă măritat
A dă creșcie-acuma-n sat
Ai d-or țăsut la război
Îs zuitaț, poacie-s năroi.

Adz fata șie să mărită
Nu măi șcie fașe pită.
În oglindă să bâzgoaie
Ș-o tuns chica, parcă-i oaie.

Pierge vriemia dă pomană,
N-o-nvățat să fac-o dzamă.
Nu măi șcie șie-i socala,

Ița, spata or beciala,

Caieru, furca, fuioru,
Fusu, motca, rășchitoru,
Niși în lan cu grâu cosât
Și-o fi ăla polojât,

Și-or fi fost opriejili,
Cănata, cârșiejili,
Cum or fost giumișchili,
Șiupagu ș-opinșili.

La fata dă măritat
Nu măi vedz caru-ncărcat
Până sus cu duni, cu perni,
Cu cilimuri care-n ierni

Fără număr s-or țăsut
În războiu-al dă dămunt.
Astădz nu măi au o dună,
Niși popa nu le cunună.

Că zăcoanili-s zuitace,
Țân bărbaț, nămăritace.

Noi, care-am rămas

Noi, ăia care am rămas
Ungi-am crescut, în sat, acas,

Am fost bag-sama sorociț
Nu proșci, măi mult : nișce sminciț.

Că ani d-a rându-am slugărit
Fără să fim șî noi plăciț.
Cu plată or lucrat oșăanii,
Binie-nțăles, șî orășăanii.

Ei fac șie fac șî-n golumbari
Jioacă „șăpticu” pră crițari.
Nu-i ploaie, niși nu-i bace vântu,
Sub tălpi nu sânt frigând pământu.

Au umbră-acolo șî-i răcoarie,
Nu-s storș cât dzâua-i dă sudoarie.
Au pită, au sălam dân soia,
Nu fac altșe' dăcât li-i voia.

Nu-i mână nimie ca pră vicie,
Oasăli lor îs oginicie.
Dășciepț or fost când or plecat,
Nu proșci, c-ai d-am rămas în sat !

Stau nișce șiasuri la fabrică
Șî să întorc la „una mică”.
Acas i-așciaptă o franzelă –
Doar ei o au, că au cartelă.

Noi, amărăți dă pră sace,
N-am prișieput să dăm dân coace.
Noi ni-s tot ăia-i răbdători,
Cum am măi fost d-atâcia ori,

Noi, care nu ne-am lăpădat
Dă obișieiuri și dă sat.
Facă șiie vriau, îi treaba lor,
Or avut ăripi prântru zbor.

Noi n-am avut și niși n-am vrut,
Am stat la locu dă-nșieput.
Și iaca șiie-i c-o dușiem greu ?!
Așa-o vrut bunu Dumniedzău.

Șciu o soacră

Șciu o soacră și-are-o noră
Faină ca un tulipan.
Vorbiesc numa un șias, o' doauă,
Una cu alta-ntr-un an.

Și atunșia, șiie măi vorbe !
Ca la câni-ai puș în lanț,
Cât li-i lor una dă alta
Drag. S-ar tăvăli prân șanț.

Nora nu-i măi mulțămită
Că dă soacră nu să scapă,
I-ar părea cu mult măi binie
Să îi ducă flori, la groapă.

Și la crușia-i să să câncie,

S-o audă lumia-n sat
Cât i-i ei dă dor dă soacră
Dă când s-o înmormântat.

Soacra, iar așa, pră noră
Când o vege-o vege-n cruși.
Dă vorbesc ele-amândouă,
Să-ț fași crușie și să fuji.

Dac-ar ști,-ar fi tare binie
Cât s-asamănă-ntră ele,
C-amândouă-s blăstămace,
Parc-ar fi doauă cățalie.

Dar așa-i dă când îi lumia :
Numa până-i sâta noauă
Li-i lor drag una dă alta,
Încolo-s foc, amândouă.

Niși la masă nu-s în stare
Să să vadă, nu să-nghit.
Vinovata mare-i soacra,
Că pră dracu l-o pețât

Și în casa ei pră noră
O adus-o cu muziși.
D-atunși când să culcă, noapcia,
Parcă doarme pră urdzâși.

La bisărică

Uica, cu clăbăţu-n mână,
În bisărică-o întrat
Şî în strană, lângă cantori,
Pră un scamn s-o aşădzat.

La bisărică, dân şcoală
O-nvăţat să câncie, mic,
Şî cu cânciecu d-o dată
O crescut fişior voinic.

L-o purtat prân lumie soarcea,
Cu războiu prân vieşini,
Dar s-o-ntors acasă ciafăr,
N-o ugit întră străini.

S-o-nsurat, ş-o loat o fată
Pră măsura lui, frumoasă,
La altar, 'năincia popii,
Mire el şî ea mireasă.

S-or legat să-ş ducă viaţa
După plug şî după sapă.
Dumniedzău li-o dat dă toace,
În podrum şî-n pod să-nchiapă,

Şî copii li-o dat baş şapcie,
Tri fişiori, patru codanie
Mândre cum nu viedz altunge,
Numa-n ramă prân icoanie.

Dumniedzău i-o mărit niamu

Cu nepoț șî cu niepoacie
Șî dîn tot șie arie-n casă
Ele-s biniecuventacie.

Uica, cu clăbățu-n mână,
Dîn bisărică afară
leșând, surâgea la soarie
C-o fost cald șî c-o fost vară.

Ca roata

Așa să-ntorc avierili ca roata
Care-i la car șî scârțâie năunsă :
Unii lie au astădz, alți mânia,
C-avieria îi făloasă, nu stă-ascunsă.

Îi plină dă mândrie șî îi plașie
Să să avânce înspră tot măi mare,
Nu-i pasă d-al d-asudă s-o astrângă
Dacă-n viață altă treabă n-are.

Că omu-i lacom, nu măi are saț,
Nu-i mulțămit să aibă sănătate,
În stare-i să ș-o piardă, prăpăgitu,
Numa arjinț să-ș strângă până poace.

Averili dă adz gunoaie-s mânia...
Sărac, biciag, dă friguri reși cuprins,
Omu numa cu chinu lui rămânie,

Stă-n pat și jemie, viața l-o învins.

Nu-i unu să triumfe c-o putut,
Cât o trăit, să facă tot și-o vrut.
Averili-adunace, orșâcum,
Nie licăresc și să prefac în scrum.

Al ca și noi, fără năroc

Românu nostru-o vrut pământ
Și i s-o dat, dar i s-o loat.
Șielăii ai dă la puciere
Și l-or vrut slugă, nu bogat.

Tot cu minșiuna l-or momit,
L-or vrut să n-aibă, ca să poată,
Înșieluit și umilit,
Să-l opinciască la lopată.

Românu, blându, năcăjātu,
Al măi sărac dânră sărași,
Ș-o frânt și oasâli și mincea,
Tot numa-n taină, șie să-i fași.

Dânră toț oropsâți lumii,
Românu-o fost al blăstămat
Să îș urască sânu mumii
La care, mic, s-o alăptat.

Românu, ca Cristos dânr șieruri,

O suferit ș-o păcimit.
Pră el blăstămu răstignirii,
Năcruțători, mi l-o lovit.

Să ardă-or trăbuit romanii
Cu farisăii la un loc,
Că ei or răstâgnit pră Domnu
Al ca șî noi, fără năroc.

La fântână-s rupt stoborii

Șolocatu stă pr-o parce,
O țâțână i s-o rupt.
Toț d-acas îs duș dăparce,
Pr-ungiva,-ntr-un alt țânut.

Sus pră casă țâgla-i rară,
Îi cădzută la pământ.
Prântră cornii-ai goi d-afară
Să furișă-un pui dă vânt.

Doi golumbi îș au cuibariu
Baș supt streașână picit.
Pră părieț să criapă varu
Dă când nu-i măi vărut.

În târnaț, lipit d-o grindă,
Îi un cuib dă rândunea ;
Puii-ai dă-s în el, să-i prindă

Un măt alb să chinuia.

La fântână-s rupt stoborii,
Vadra nu-i măi dă găsât,
Ca-n pădure, şiapa-şiorii
Prângă ei o răsărit.

Fără gazdă-i bietu cânie
Şî-i sătos, dar şî flămând...
Pră pişioarie-abia să ţanie
Şî păşăşce lălăind.

Nu-i un om să treacă drumu,
Nişi la vale, nişi la geal.
Şie n-aş da să-l văd pră vrunu
În galop zburând pr-un cal.

Or măcar să văd o fată
C-altădată, c-un cârşiag
Şî cu chica nătăiată,
După cum mi-i mie drag.

Să-i pot şiere num-o gură...
Dân răcoarea lui să-m dea,
Budzâli dă uscătură
Să mi le înmoi în ea.

Dar nu-i nimie, doar tăşiere
Împrejur s-o aşciernut.
Satu nu măi are-aviere,
Paurii-or murit dă mult.

Am rămas năinsurat

Am șicit prân călindare
D-alie dă dămult, bătrânie,
Ș-am cules învățătură
Șie m-o prins în viață binie.

Am șicit în călindare
Măi șciucie dăcât minie
Cum să-m lucru puțânielu
Dă pământ, cum să cuvinie.

Am șicit prân călindarie
Cum să șciu să-m păstrădz vinu
Ca să nu mi să 'năcriască
Șî să-m fie-n taină chinu.

Dar șicind prân călindare
În niși unu n-am aflat
Cum să țucă-o fată mare
Ș-am rămas năinsurat !

Pră la sat

Pră la sat nu să măi vegie
Să măi vină vro comegie.
În copilăria mea,

Șie-i drept, rar, dar tot vinia.

La căminu-al cultural
O măi fost și câci-un bal ;
Astădz, pră la sărbători,
Satu nu măi are hori.

Oaminii-o duc tot măi rău,
A trăi aiși îi greu.
Preumblări nu să măi fac,
Pauru-i tot măi sărac.

Niși o straiță țâgăniască
Nu să vegie să șierșască :
Nu-i dă ungie scoace bani,
Niși colași prântru țâgani.

Bogați toț să zgârșiesc,
Ai sărași nu-i măi găsăsc.
Și dă ei, ca și dă noi –
Numa lipsuri și nievoi.

Nu măi vin comezii-n sat,
Paurii or scăpătat.
Ș-apăi, după cum să vegie,
Astădz satu-i dă comezie !

Mulțămim guvernilor
Că nie duc dă nas cum vor,
Și l-ai dă-s în frunce puș,
Șie trăiesc în puf și-n pluș,

Că nie țân ș-acuma-n chin
Ca pră vriemia lu Stalin.
D-apăi niși nu-i dă mirat :
Pr-ășcia el i-o înșcolat !

Aiși

M-or vint nepoți-n vacanță,
Bucuroș că s-or scăpat
Doauă săptămâni dă școală
Și s-o-ntors la moșu-n sat.

Becheri mari, nu stau pr-acasă,
Să aliargă pră obraț
Dă gimniața până sara
Cu copiii ăilalț.

N-au niși poftă dă mâncarie,
Îs flămândz numa dă joc.
La minie-s în libertacie,
La oraș, închiș în bloc.

Când vin sara să să culșie
Lie ard bușili-alie roș',
Nu li-i măi gându la șină,
Că-s în frai, îs bucuroș.

Aiși au și animalie,
Plin dă ele-i prân obor.
Acolo până și mâți-s

Închiș în televizor !

Aiși îs păduri, izvoară,
Acolo, vrun parc sărac
Ungie, când șî când, măi zboară
Pră dasupra-un liliac.

Aiși cântă sușitoaria
„Suși, suși, curgol, suși”,
Săriț ș-aliergaț cât zaria
Că-i primăvară, draji copii !

Pruna

Pruna nu-ș cunoașce prunu,
Numa omu-ș șcie bunu.
Nu, l-o șciut, dar l-o zuitat
În mormânț când l-o-ngropat.

Pruna-ș poartă mustu-n ea,
Omu-o stoarșie ca să-l bea,
Să-ș petreacă șî să câncie,
Viața grea să ș-o zăucie.

Omu-o fost frace cu prunii
Baș dă la-nșieputu lumii.
Șî cu șanțu, tot așa :
Ca-n pat, bat, în el durmea !

Omu, prunu șî cu șanțu
Îs legaț prăcum îi lanțu :
Fiecare-i căci-o dzală
Într-o lumie-a lu Păcală.

Omu-i frace cu păharu
Al dă-ș 'neacă-n el amaru,
Șî cu șanțu tot la fel
Când să oginieșcie-n el.

A

a se abate – a da năvală
acuşa – imediat
ai – usturoi
albele – alifie pentru ten, pudră
a anina – a agăța, a cocoța
armig – armăsar
a astruca – a acoperi
avlie – curte
avut – bogat, înstărit

B

băgrin – salcâm, acaț
a se bâzgoi – a se hlizi
becher – șmecher
becială – beteală la țesut
bică – taur
biciag – bolnav
bină – scenă
a bleonci – a trâncăni
boată – bătă, ciomag
bocală – cană (pt. apă)
bruscăłani – buruieni

bucace – alimente
a buduli – a scotoci
buiedz – buruieni; leacuri
buraică – ceață, negură
burduș – pieptar, ilic
burriu – butoiaș pentru țuică
butoară – gaură

C

carce – scrisoare
cănată – ulcior din lut pt. apă
a căpta – a căuta
carne pohorită – carne pane
cârșiag – ulciar din lut pt. apă
cătănie – armată, stagiul militar
chică – părul fetelor, împletit în cozi
chimiașă – cămașă
chin – suferință; neliniște
chită – mănunchi, legătură
ciafăr – sănătos
ciup – oală de pământ pentru păstrat cărnații
clacă – șezătoare
clăbăț – căciulă, cușmă
clet – cămară, șpais
coleașă – mămăligă
comegie – circ
comină – borhot
copoane – bonuri valorice în agricultură
corlașe – acareturi
crițari – mărunțiș, bani, bănuți
crumpi – cartofi
coșava – vânt în Banat
cotarcă – pătul
cucurudz – porumb
curechi – varză

D

damf – miros urât
dare – bir, impozit

dărap – bucată
a dăzbumba – a descheia
drâglu – piesă la războiul
de țesut
duan – tutun
duchian – magazin, prăvălie
dună – plapumă cu pene
dunțuice – conserve
dzuaș – zilier

F

fain – frumos, arătos
fală – mărie, măreție
farbă – vopsea; aici: ruj de buze
a-i fâli – a-i lipsi
a fârbui – a vopsi
firanguri – perdele, draperii
foale – abdomen, burtă
frai – liber

G

giumișche – colăcei
givan – la vorbă
giveri – cavaleri de onoare
la nunți
gloată – urmași, moștenitori
golumbari – (ironic) locuințe la bloc
golumb – porumbel
goșci – musafiri

H

hârconit – sforăit
hârț – șoarece
hoară – păsări de curte

I

icoană – aici: fotografie

ieșchii – surcele
iubăreț – drăgăstos

Î

împăturată – plăcintă
împulpace – bune de lapte,   cu ugerul plin
împulpace – ațâțate la ceartă
a îndura – a pătimi
a să îndura – a se milostivi

J

jărădz – șire de paie
jipișit – pipernicit
jucărele – jucării

L

lălăit – împleticit, amețit
lăstun – autoturism
    Dacia 500
în lece – încet, fără grabă
loitre – laterale la căruță
lopăciță – jambon

M

marvă – animal de povară
maț – aici: furtun de tras țuică
măesai – față de masă
melițat – zdrobirea cânepei
meșpaisuri – prăjituri, dulciuri
moalr – fotograf
muzică – taraf, orchestră

N

(tot) natu – fiecare
a nota (să noace)
    – a înota (să înoate)

O

obraț – stradă, ulicioară
ochieță – ochelari
odoloanie – oase, glezne
a omini – o cinsti, a onora,
a omeni
orbieț – cerșetori, vagabonzi
ortacă – soție, nevastă

P

paclă – pachet de tutun,
de țigări
pauri – țărani, agricultori
păcăraie – prăjituri
a păli – a veșteji
păsulă – fasole
pecmedz – marmeladă, magiun
piparcă – ardei
a pitula – a ascunde, a dosi
plaț – grădină, loc de casă
pleș – chel
plivais – creion
ploiat – fig.: supărat, trist,
îngândurat
podrum – pivniță, beci
pogană – drăgălașă
pogașe – plăcintă coaptă
pe plită
polojât – adunatul grâului   după cosași
poniavă – pătură
potcă – învinuire
pup (în obraz) – aluniță
pustă – câmpia Banatului
putăr – unt
puturos – leneș

R

rană – recoltă de cereale

rugă – nedee

S

sarme – sarmale

scăpătat – sărăcit, decăzut

scoverdz – clătite

sobă – cameră, odaie

socac – stradă

stobori – împrejmuire

la fântână

strâgoni – arătare, fantomă,
strigoi

{

șâruit – prășit cu plugul

șelaină – înșelăciune

șfoarcă – tobă de porc

șioroveță – fructe

șiupag – ie, bluză pentru femei

șofru – adăpost în gospodărie,
șopron

șolocat – stor, jaluzele

șonc – jambon

ștal – grajd

ștrec – cale ferată

șuștari – găleată folosită
pt. muls vacile

T

tașcă – geantă, servietă

tăbărât – obosit

tăman – exat

tătăișă – două femei căsătorite
cu doi frați

tăvălice – rostogolite

târnaț – pridvor, prispă

tulei – tulpine de porumb

tulipan – lalea

[

țarină – câmp semănat

țâpsîie – tavă pentru copt

o țără – puțin

țără – fărâmitură

țucăt – sărut

U

a ugi – a rămâne,

a nu se întoarce

uriedzăt – urătură, strigătură

V

vestă – știre

vorieț – curte

Z

zăconi – obicei, datină

zălud – senil

a zgrăbăla – a zgâria

zgribenț – tulpini zdrobite

de cânepă

a zuița – a uita

Cuprins

Un rapsod al satului bănățean

– *prefață de Dimitrie Costa* 5

N-am visat.....	11
Icoana.....	12
Prântru bani.....	14
Tună-n șieri.....	16
La nănaș.....	18
Sălecția.....	20
La azil.....	22
Mulce dacini.....	24
Poșita.....	27
Draga mea Mărie, dragă.....	30
Mama.....	32
Pogana.....	35
Raiu nostru dă la sat.....	37
Dă la om până la vită.....	39
U... iu... iu.....	41
Mă dușiam fălos la joc.....	44
Graiu mumii.....	47
În țoalili dă moarce.....	48
Oglinda.....	51
Mă întorc la coasă iară.....	53
Colectivu care.....	55
Tolomacu.....	57
Miel dă Pașci.....	59
Lumia tarie s-o-nrăit.....	61
Iar bace ploaia-n fereastră.....	63
Moșu meu.....	67
În Banat o fost așa.....	70
Iulca.....	72
M-am cumpărat un Lăstun.....	74
O trecut Sântămăria.....	76
Ni-or vint goșci.....	78
Paurili-al bănățan.....	81
La mulț ani.....	83
În sat.....	85
Dășchige-ț, nană, șolocatu.....	87

Nu dormi.....	90
Foșneșce vântu-n cucurudz.....	92
Păpăruga.....	94
La murat dă cânipă.....	96
Bănățanu.....	99
Șie-ai bătrâni or adunat.....	101
Foamea n-o știut-o nime.....	103
Fac șoroafe.....	105
La căminu cultural.....	108
Noi ni-s vina.....	110
Dă-nie, Doamnie.....	113
Asupritorii.....	115
La sat.....	119
Târâș - grăpiș.....	121
În pădurili dă ciei.....	123
D-ai bogaț.....	126
La givan.....	128
S-o sfăgit dulșia cu acra.....	131
Ășcia-s paorii !.....	133
Straița.....	136
La fata dă măritat.....	139
Noi, care-am rămas.....	141
Șciu o soacră.....	143
La bisărică.....	145
Ca roata.....	147
Al ca șî noi, fără năroc.....	149
La fântână-s rupt stoborii.....	151
Am rămas năînsurat.....	154
Pră la sat.....	155
Aiși.....	157
Pruna.....	159
<i>G l o s a r</i>	161